

عنوان مقاله: غارت و ناامنی در گروس: تحلیلی بر اسناد تاریخی و چالش های امنیتی

نویسنده:

سعیده ایمانی

کارشناسی ارشد علم اطلاعات و دانش شناسی (کتابداری و اطلاع رسانی)

Imani3mlis@gmail.com

چکیده

گروس یکی از مناطق تاریخی، واقع در شمال غرب ایران، از قدمت چندین هزار ساله برخوردار است. این منطقه در طول تاریخ شاهد حضور تمدن های مختلف و آثار باستانی است که به عهد مادها، پارت ها و ساسانیان بازمی گردد. با توجه به موقعیت استراتژیک گروس، بین سه شهر زنجان، همدان و سنندج، این منطقه در دوره های گوناگون از جمله جنگ جهانی اول تحت تاثیر فشارهای خارجی قرار گرفته است. غارتگری و ناامنی در گروس نه تنها به دوره های تاریخی کهن محدود نمی شود، بلکه در دوره های بعد نیز این منطقه با چالش های امنیتی و اقتصادی مواجه بوده است. این مقاله با استفاده از اسناد تاریخی، عریضه ها و شکایات مردمی موجود در کتابخانه مجلس شورای اسلامی، به بررسی غارتگری و ناامنی در گروس در اواخر دوره قاجار و اوایل دوره پهلوی می پردازد و با تحلیل این اسناد به دنبال شناخت ریشه های تاریخی این پدیده ها و بررسی چگونگی تداوم و تغییر آن ها در طول زمان است. براین اساس می توان درک بهتری از چالش های تاریخی و کنونی این منطقه دست یافت و راهکارهایی برای بهبود شرایط امنیتی و اقتصادی ارائه داد.

کلیدواژه ها: اسناد عریض، امنیت، بیجار، غارت، گروس

مقدمه

امیرنظام گروسی شبی در گروس به سر می برد و مطالبی داشت که می خواست تا صبح به وسیله جارچی پخش شود اما صبح روز بعد همه مردم از مطلب آگاه شده بودند. از این رو آن را شهر «بی جار» نامید و همین اسم تا امروز نیز باقی مانده است. در مورد وجه تسمیه بیجار نظر دیگری نیز مطرح است و آن اینکه این شهر درخت بید فراوان داشت و با توجه به اینکه در کردی درخت بید را «بی» و جایگاه بید را «بیجار» گویند، شهر نیز به همین نام یعنی سرزمین بید نامیده شده است [۲].

بیجار گروس از جمله مناطقی است که در طول تاریخ به واسطه شرایط خاص جغرافیایی و به سبب مجاورت

منطقه گروس به مرکزیت بیجار، تابع استان کردستان، سرزمینی است از مناطق کردنشین غرب ایران به مساحت ۷۷۳۰ کیلومتر مربع، که بین سه شهر زنجان، همدان و سنندج به فاصله های تقریباً مساوی واقع شده است. شهر بیجار و منطقه گروس را با همه بخش ها و روستاهایش «بیجار گروس» می نامند. این منطقه، کوهستانی و در امتداد سلسله جبال غربی ایران، دارای زمستانی سرد و طولانی و تابستان آن کوتاه و معتدل است [۱].

بیجار مرکز منطقه گروس، از مناطق حاصلخیز کردستان است که در شرق سنندج قرار دارد. درباره وجه تسمیه آن آمده است که ناصرالدین شاه با

با سرزمین اشرار یعنی کردهای چادر نشین موقعیت خطرناکی داشته و همیشه نگران آرامش خاطر مردم بوده است. از این رو برقراری نظم و امنیت در این منطقه مسئله بسیار مهمی بوده که در هر یک ادوار تاریخی بنا به توجه دستگاه حکومت از شدت و ضعف برخوردار بوده است. هدف اصلی این مقاله بررسی اوضاع امنیت شهر گروس در اواخر دوره قاجار و اوایل حکومت پهلوی با استفاده از اسناد موجود در کتابخانه مجلس شورای اسلامی و به دنبال آن شناخت ریشه‌های تاریخی این پدیده‌ها و چگونگی تداوم و تغییر آن‌ها در طول زمان است.

امنیت نیاز اولیه آدمی است که در زیست جمعی انسان‌ها حساسیت خاصی پیدا کرده و آدمی همواره می‌کوشد تا به هر طریق ممکن امنیت خویش را تامین نماید. انسان‌ها در صحنه زندگی اجتماعی و برای رهایی از تهدیدها به ناچار درگیر نزاع و کشمکش با یکدیگر می‌شوند و از همین جاست که نیاز به وجود مرجعی مقتدر احساس می‌گردد تا با داوری وی از بروز ناامنی ممانعت به عمل آید [۳]. در تعریف امنیت اجتماعی بعضی آن را یکی از ابعاد امنیت ملی دانسته‌اند. امنیت اجتماعی حفاظت از خطر در ابعاد مختلف است که ضامن بقای افراد، هویت و نوع زندگی آن‌هاست. امنیت اجتماعی برای مردم یک جامعه ملموس و عینی بوده و با آن‌ها به طور روزمره سروکار دارند. این موضوع مبنای قضاوت در مورد میزان وجود امنیت به مفهوم کلی در جامعه بوده و توانایی دولت‌ها با آن سنجیده می‌شود. از حیث نظری ناهنجاری‌های اجتماعی، مثلاً قتل، سرقت، گسترش مواد مخدر، گسیختگی‌های اخلاقی، منازعات قومی، بحران‌های هویت در بحث امنیت اجتماعی مطرح می‌باشند. امنیت

عمومی نیز در پی حفظ عموم شهروندان از گزند آسیب‌ها و تعارضات است. اینگونه امنیت، شهروندان را از آسیب‌ها و خطرات عینی و فیزیکی مانند خطرات جانی، مالی و غیره در امان داشته و با متخلفان و مجرمان اینگونه آسیب‌ها مقابله می‌نماید. بنابراین منظور از امنیت عمومی مصونیت نسبی شهروندان از تعرض مجرمان است. احساس امنیت عمومی انجام فعالیت‌های روزمره بدون نگرانی از دزدی و سرقت، مزاحمت‌های خیابانی، تعریض به زنان، زورگیری، آدم ربایی، تصرف املاک و اموال و نظایر این موارد است [۴]. در طول تاریخ عواملی چون قحطی، شیوع بیماری‌های واگیردار، نبود حاکمی قدرتمند و دخالت بیگانگان در ایران باعث رشد دزدی، غارتگری و یاغی‌گری‌ها و در خطر افتادن امنیت عمومی جامعه در کشور ما شده است. در دو دهه از پیروزی مشروطیت تا آغاز پادشاهی رضاخان، مسائل و حوادث بسیاری به وقوع پیوست. قرارداد ۱۹۰۷ م، به توپ بستن مجلس و استبداد صغیر، فتح تهران و تشکیل مجلس دوم، اولتیماتوم روس‌ها و تعطیلی این مجلس، جنگ جهانی اول و اشغال ایران، بروز قحطی در ایران، شیوع بیماری‌ها و مرگ و میرهای گسترده، ناتوانی حاکمان در اداره امور و همچنین شیوع یاغی‌گری و غارتگری در مناطق مختلف کشور از این مسائل مهم بود [۵]. اسناد و شواهد مختلف حاکی از آن است که منطقه گروس نیز در دوره‌های مختلف با چالش‌های امنیتی روبرو بوده که بدون شک بر کیفیت زندگی ساکنان منطقه تأثیر گذاشته و گاهی سبب آوارگی آن‌ها شده است.

در میان منابع مورد اتکاء در مطالعات تاریخی، اسناد یکی از موارد مهم و قابل توجه به شمار می‌رود و در میان انبوهی از اسناد، عریضه‌ها که به نوعی انعکاس

دهنده صدای مردم نیز هستند، به عنوان منبعی برای پژوهش‌های تاریخی به ویژه در زمینه تاریخ اجتماعی و اقتصادی مورد بررسی قرار می‌گیرد. بخشی از اعتراضات مربوط به عدم رسیدگی به مشکلات اشرار در عریضه‌های منعکس شده به مجلس شورای ملی موجود است. اینکه چه اموری به شکایات مختلف از سوی عارضان منجر شد و چه مسائلی از امنیت در شکایات تبلور یافته است، در بررسی محتوایی اسناد آشکار می‌گردد و محتوای عرایض، نوع و علت شکایات عارضان را نشان می‌دهد. براساس محتوای عرایض، شکایات و نارضایتی عارضان گروس به مجلس شورای ملی، نامه جمعی شهروندان و یا شکایت به صورت فردی از شخصی خاص به چشم می‌خورد و بیشتر موضوعات آزار، غارت اموال، سرقت احشام، خرابی زمین‌های کشاورزی، قتل و همچنین درخواست اسلحه جهت دفاع در برابر اشرار توسط اهالی گروس را در بر می‌گیرد. در مواردی همراه با شکایات عدم رسیدگی مامورین ژاندارمری قید شده که نشان دهنده بی-مسئولیتی ماموران آن دوره بوده است.

منطقه گروس همچنان که در طول تاریخ مورد توجه واقع شده، به همان اندازه در معرض خطر ناامنی بوده است. در اوج مراعات مشروطه‌خواهان و مخالفان حکومت پارلمانی و قهر و آشتی ناصرالملک (نایب‌السلطنه وقت) با مجلس و لشکرکشی سالارالدوله، پسر مظفرالدین شاه و مدعی سلطنت به کرمانشاه، روس‌ها رقیب استعماری سرسخت انگلیسی‌ها از خرابی اوضاع سوءاستفاده کردند و از ۲۲ دسامبر سال ۱۹۱۱م. (یکم دی ماه ۱۲۹۰ش.) در بسیاری از شهرهای منطقه تحت نفوذشان به قلع و قمع مخالفان خود و هواداران انگلستان دست زدند [۶].

روس در اواسط دوران قاجاریه به اوج ترقی و رشد سیاسی، اجتماعی و اقتصادی رسید تا اینکه در سال‌های بعد از استقرار مشروطیت و فتح تهران تقریباً قدرت و تسلط دولت مرکزی بر نواحی دوردست کشور کمتر گردید، و باعث به وجود آمدن اغتشاشات و ناامنی‌های بسیاری گردید و در سال ۱۳۲۹ق. ابوالفتح خان سالارالدوله قاجار به ادعای سلطنت شورش خود را از کردستان و کرمانشاهان و گروس آغاز کرد و منطقه را به نهایت ناامنی رساند و حامیان و گماشتگان وی در گروس منطقه را به ویرانه و مردم را به نهایت فقر و تنگدستی رساندند [۷].

در تلگراف جهان شاه خان امیر افشار به مجلس شرحی درباره سرکوبی سالارالدوله بابت جلوگیری از آمدن وی به گروس و خمه و تقاضا از اولیای امور جهت ارسال اسلحه جدید و فشنگ مکفی برای دفع اشرار و اعلام کشته و مجروح شدن جمعی از اهالی از جمله لطف الله خان سرهنگ و اظهار ناتوانی خود در مقابل آذربایجانی‌ها به علت نداشتن اسلحه جدید و فشنگ و اعلام استیفاء از تمام شئون خود آورده شده است [۸]. تلگراف فاطمه سلطان صبیح مرحوم علی اکبر از گروس به مجلس، شرحی درباره اوضاع نابسامان آنجا درباره حمله اشرار کردستان و قتل و غارت اموال و احشام اهالی قریه خوش مقام و نیز شکایت از حکومت گروس بابت همدستی با اشرار آمده که گویای حال روز آن روزهاست [۹]. سند شماره ۲/۱۵۶/۲۵/۱/۸/۵۶ نیز به مشروحه رئیس‌التجار از گروس به مجلس درباره شکایت از تعدیات علی رضاخان و سالار همایون بابت غارت اموال آن‌ها و تقاضای رفع گرفتاری اهل گروس از چنگال سالار همایون و ایل گلباغی کردستان پرداخته است [۱۰].

آقا ظاهر رئیس‌التجار گروس در سند شماره ۲/۱۵۶/۲۵/۱/۸/۳۴ شرحی مبسوط بابت تعویق انداختن عرایض اهالی و تعطیلی عدلیه قتل و غارت و ... به مجلس فرستاده است و همچنین شکایت علی اصغر نام و چند تن از دیگر از بیجار گروس به مجلس از اشرار گروس و کردستانی بابت سرقت مال التجاره آن‌ها و مکاری‌ها و نیز مسامحه حکومت جهت دستگیری سارقین، تقاضای استرداد اموال مسروقه، نشان دهنده بی توجهی و کوتاهی حکمرانان به مشکلات مردم در آن دوره است [۱۱].

در جلد دوم کتاب «روز شمار تاریخ معاصر ایران» از حسن فراهانی، صفحه ۱۴۹ در مدخل سال ۱۳۰۱ ش. مربوط به شرارت گلباغی‌ها آمده است: «بنابر گزارش‌های رسیده از گروس، شرارت و یاغی‌گری‌های ایلات گلباغی در آن منطقه همچنان ادامه دارد بلکه بر دست‌اندازی‌های خود اضافه کرده، اخیراً در شش فرسخی کردستان دست به نهب و غارت زده و هرچه ربه و حشم در ۱۵۰ آن حوالی بوده به سرقت برده‌اند. این گزارش‌ها حاکی است قوای کافی برای جلوگیری از شرارت‌ها وجود ندارد [۱۲]». تلگراف اهالی گروس به مجلس درباره شکایت از اشرار گلباغی به دلیل قتل و غارت در قریه قراطوره و تقاضای انفصال حکومت از اولیای امور در سال ۱۳۰۰ ش. و سند مشروحه اهالی گروس به مجلس درباره شکایت از سوارهای ایلات گلباغی به دلیل حمله به قریه حلوایی که منجر به غارت حشم و مجروح نمودن میرزا احمد در سال ۱۳۰۱ ش. شده بود، درباره این واقعه است [۱۳].

در دسامبر ۱۹۱۶ م. اوایل جنگ جهانی اول، مارتین هنری دانهو، خبرنگار جوان دیلی کرونی‌کال در بالکان به ماموریتی اطلاعاتی در ایران اعزام می‌شود. وی در

سفرنامه‌اش با عنوان «ماموریت به ایران: ایران در جنگ جهانی اول» در مسیر سفرش که از شهر بیجار گذشته است [۱۴] درباره اوضاع شهر اینگونه می‌نویسد: «شهر بیجار به سبب مجاورت با سرزمین اشرار یعنی کردهای چادرنشین موقعیت خطرناکی دارد و همیشه نگران آرامش خاطر و جیب مغازه‌دارها و کشاورزان ثروتمندش است. بیجار در فرورفتگی کاسه ماندنی ساخته شده و دور تا دورش را قله‌های خشک گرفته‌اند و به سبب ارتفاع زیادش زمستان‌های طاقت فرسایی دارد.» دانهو در ادامه به عدم رسیدگی و کوتاهی مسئولان آن دوره به موضوع غارتگری می‌پردازد و می‌نویسد: «در تابستان ۱۹۱۸ م. که بریتانیایی‌ها به بیجار آمدند اغتشاش و بی نظمی بسیار بود. به ظاهر دولت ایران قصد داشت در این جا پادگانی بنا کند اما پیرترین ساکنان این جا هم تا به حال اثری از آن ندیده‌اند. اگر هم وجود می‌داشت، قطعاً با احتیاط پنهان نگاه داشته می‌شد و اجازه نمی‌یافت در موضوعات مشکل آفرین مثل غارت و چپاول کردها دخالت کند. ترک‌ها در دوره اشغال هر چه را در بیجار بود روفتند و عشایر کرد نیز در مواقع کمیابی - که اغلب این طور بود - هرگز از یاد نمی‌بردند که دست نوازشی هم بر سر بازار بکشند، ... [۱۵].»

پس از جنگ جهانی اول و بیرون رفتن قوای روس و عثمانی، گروس رونق خود را از دست داده و شهر بیجار که قبل از جنگ شهری آباد و سرسبز بود، بعد از جنگ تبدیل به یک روستا گردید و از این تاریخ به جای اینکه گروس رشد و ترقی نماید دائماً دچار نزول و رکود گردید و از آن گروس مشهور و معروف اوایل و اواسط قاجار در دوران پهلوی جزء یک شهر کوچک بی نام و نشان به نام بیجار باقی نماند. با به حکومت رسیدن

گروهی از اقلیت‌ها از جمله کلیمی‌های گروس مبنی بر تعدی و آزار و غارت جمعیت مذکور است.

نتیجه‌گیری

با توجه به اسناد تاریخی و بررسی عرایض و گزارش‌های موجود در مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی، می‌توان نتیجه گرفت که منطقه گروس در بازه زمانی اواخر دوره قاجار و اوایل دوره پهلوی با چالش‌های امنیتی جدی روبرو بوده است. این ناامنی‌ها که عمدتاً شامل غارت، دزدی، قتل و آزار و اذیت مردم محلی توسط اشرار و گروه‌های یاغی بوده‌اند، تأثیرات مخربی بر زندگی اقتصادی و اجتماعی ساکنان منطقه گذاشته است. عواملی نظیر ضعف دولت مرکزی، دخالت بیگانگان، قحطی و مشکلات اقتصادی، زمینه را برای گسترش ناامنی‌ها فراهم کرده بودند. بررسی اسناد نشان می‌دهد که مردم منطقه به طور مکرر از مسئولین و نهادهای دولتی درخواست کمک و تامین امنیت کرده‌اند، اما این درخواست‌ها غالباً با بی‌توجهی و کم‌کاری مواجه شده است. این امر باعث افزایش نارضایتی عمومی و بی‌اعتمادی به حکومت شده و در نهایت، به تضعیف هرچه بیشتر منطقه گروس منجر گردیده است. همچنین، اسناد موجود نشان می‌دهد که این ناامنی‌ها تنها محدود به دوره قاجار نبوده و در دوره پهلوی نیز، با وجود تلاش‌هایی برای ایجاد نظم و امنیت، همچنان ادامه داشته است.

به طور کلی، مطالعه اسناد تاریخی مربوط به منطقه گروس، تصویری از یک منطقه ناامن و آشفته را ارائه می‌دهد که ساکنان آن به طور مداوم با تهدیدات ناشی از غارت و ناامنی دست و پنجه نرم می‌کرده‌اند. این مسئله نه تنها بر اقتصاد و معیشت مردم تأثیر منفی گذاشته، بلکه باعث ایجاد ناامیدی و بی‌ثباتی در منطقه

رضاخان باز هم به علت توجه به شهرها و رونق مهاجرت روستانشینان به شهرهای کوچک و بزرگ بسیاری از روستاها خالی از سکنه شدند که گروس نیز از این موضوع بی‌نصیب نبود. از وقایع بزرگ دوران پهلوی حادثه جنگ جهانی دوم در بین سال‌های ۱۳۱۸-۱۳۲۴ ش. است. کشور ما باز هم با اشغال متفقین از جمله غرب ایران روبرو گردید و دچار خسارات فراوانی شد. گروس از این حوادث مصون نماند و خسارات بسیار دید و باز هم مانند جنگ اول جهانی تعدادی از مردم منطقه کشته شدند و دوباره قحطی و ویرانی گروس را در بر گرفت. بنابراین در دوران پهلوی بیچار گروس نتوانسته است مانند گذشته رشد و ترقی نماید و شاید از عوامل اصلی آن، دست به دست شدن‌های پیاپی این شهر از استانی به استان دیگر بوده است و علاوه بر آن کم‌توجهی سیاستمداران دوران پهلوی نسبت به مناطق کردنشین غرب ایران و از جمله منطقه کنونی کردستان، باعث نزول و رکود منطقه گروس و کردستان شده است [۷].

همزمان با جنگ جهانی دوم نیز شکایاتی مبنی بر ناامنی در منطقه گروس یافت می‌شود که در آن اهالی بیچار گروس شکایت از رفتار رؤسای شهربانی و امنیه، مبنی بر تحریک اشرار و ایجاد وحشت در اهالی؛ شکایت از غارت‌گری و شرارت سارقین و عدم رسیدگی مامورین ژاندارمری؛ شکایت از شرارت سارقین مسلح؛ شکایت از غارتگری اشرار ایلات گلباغی و تقاضای تامین امنیت؛ شکایت از اشرار نجف آباد مبنی بر غارت محصولاتشان داشته‌اند [۱۶].

سایر اسناد و عرایض موجود در مرکز اسناد کتابخانه مجلس شورای اسلامی در زمینه ناامنی و غارتگری در منطقه گروس، بیانگر شکایات شخصی افراد و یا عرایض

شده است. برای درک بهتر وضعیت کنونی گروس، توجه به این ریشه‌های تاریخی و بررسی چگونگی تداوم و تغییر این چالش‌ها در طول زمان ضروری به نظر می‌رسد.

منابع

- [۱]. کوشا، محمدعلی، سیمای بیجار گروس و حسن آباد یاسوکند، تهران، سیروان، ۱۳۸۴.
- [۲]. زنده دل، حسن، ۱۳۳۱-، استان کردستان، تهران، نشر ایرانگردان، ۱۳۷۸.
- [۳]. میرزایی چاه باغ، حسین و برهانی، مرجان، «تبیین نقش ژاندارمری در تامین نظم و امنیت شهرستان قلعه گنج در سده حاضر»، فصلنامه مطالعات تاریخ انتظامی، دوره ۴، شماره ۱۵، صفحات ۱۰۵-۱۲۰، ۱۳۹۶.
- [۴]. محمدی، محمد و اسکندری فرد، زهرا، «وضعیت امنیت عمومی در سال های اشغال نظامی ایران توسط متفقین (شهریور ۱۳۲۰ - شهریور ۱۳۲۴)»، پژوهش نامه تاریخ اجتماعی و اقتصادی، شماره ۲، صفحات ۱۰۷-۱۲۴، ۱۳۹۶.
- [۵]. جعفری، علی‌اکبر، معینی، مینا و ابراهیمی، محمد، «بررسی و تحلیل شورش و یاغیگری رضاخان جوزدانی در اطراف اصفهان (۱۳۲۹-۱۳۳۷ق / ۱۹۱۱-۱۹۱۹م)»، فصلنامه پژوهشی تاریخ محلی ایران، دوره ۶، شماره ۱، صفحات ۹۷-۱۲۰، ۱۳۹۶.
- [۶]. عاقلی، باقر، ۱۳۰۷-۱۳۹۲، روزشمار تاریخ ایران از مشروطه تا انقلاب اسلامی، ج. ۱، تهران، نشر گفتار، ۱۳۷۴-۱۳۶۹.
- [۷]. مریوانی، محمد، ۱۳۵۵-، بیجار در گذر زمان، تهران، [نیک پندار]، ۱۳۸۲.
- [۸]. سند آرشیو کتابخانه مجلس شورای اسلامی با شماره بازیابی ۲/۱۶۱/۳۰/۱/۲/۴۶.
- [۹]. سند آرشیو کتابخانه مجلس شورای اسلامی با شماره بازیابی ۲/۱۵۶/۲۵/۱/۳/۴۸.
- [۱۰]. سند آرشیو کتابخانه مجلس شورای اسلامی با شماره بازیابی ۲/۱۵۶/۲۵/۱/۸/۵۶.
- [۱۱]. اسناد آرشیو کتابخانه مجلس شورای اسلامی با شماره‌های بازیابی ۲/۱۵۶/۲۵/۱/۳/۷۱ و ۲/۱۵۶/۲۵/۱/۸/۳۴.
- [۱۲]. فراهانی، حسن، ۱۳۴۷- ... [و دیگران]، روزشمار تاریخ معاصر ایران، ج. ۲، تهران، موسسه مطالعات و پژوهشهای سیاسی، ۱۳۸۵-.
- [۱۳]. اسناد آرشیو کتابخانه مجلس شورای اسلامی با شماره بازیابی ۱۰۱۱-۴/۸۰/۳۰ و ۱۰۱۱-۴/۸۰/۲.
- [۱۴]. حیدری، آزاده، ۱۳۶۰-، نمایه نامه تحلیلی موضوعی سفرنامه های ترجمه شده سیاحان انگلیسی درباره ایران، تهران، مجلس شورای اسلامی. کتابخانه، موزه و مرکز اسناد، ۱۴۰۰-۱۴۰۲.
- [۱۵]. دانهو، مارتین هنری، ۱۸۶۹-۱۹۲۷م.، ماموریت به ایران: ایران در جنگ جهانی اول، ترجمه طهماسبی، شهلا، تهران، ققنوس، ۱۳۹۷.

[۱۶]. اسناد آرشیو کتابخانه مجلس شورای اسلامی با شماره بازپایی ۱۲/۷۷/۳۶/۱/۴۰، ۱۲/۷۷/۳۶/۱/۱۷۹، ۱۳/۱۴/۳۵/۱/۱۱-۱۰۱۱، ۱۳/۱۱/۳۵/۱/۱۵، ۱۳/۱۴/۵۹/۳۴/۱/۳۴، ۱۳/۱۱/۳۵/۱/۱۵-۱۰۱۱ و ۱۲/۷۷/۳۶/۱/۲۷-۱۰۱۱.

Plunder and Insecurity in Garoos: An Analysis of Historical Documents and Security Challenges

Saeideh Imani

Master of Library and Information Science

Imani3mlis@gmail.com

Garoos, a historical region situated in the northwest of Iran, boasts a rich history spanning thousands of years. Throughout its past, this area has been home to various civilizations, leaving behind ancient artifacts dating back to the Median, Parthian, and Sasanian eras. Owing to its strategic location between the cities of Zanzan, Hamadan, and Sanandaj, Garoos has been subject to external pressures during different periods, including World War I.

Instances of plunder and insecurity in Garoos are not confined solely to ancient times; even in later periods, the region has faced security and economic challenges. This article utilizes historical documents, petitions, and public complaints archived in the Library of Iranian Parliament to investigate plunder and insecurity in Garoos during the late Qajar and early Pahlavi periods. By analyzing these documents, it seeks to identify the historical roots of these phenomena and examine their continuity and evolution over time. This approach enables a better understanding of the historical and contemporary challenges facing the region, potentially leading to the development of solutions for improving security and economic conditions.

Keywords: Documents of Grievances, Security, Bijar, Plunder, Garoos.